

تعامل معماری و موسیقی راهکاری برای طراحی خانه موسیقی

ساناز یاسمی^۱، پریسا دراج^{۲*} (پریسا دراج)

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه ، مراغه، ایران
sanaz_yasami@yahoo.com

۲- عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه ، مراغه، ایران
p_dorraj@yahoo.com

چکیده :

با توجه به اثرات مثبت و قابل توجه موسیقی و معماری در زندگی انسان ها نمی توان این موضوع را نادیده گرفت که امروزه توجه به اهمیت ارتباطات بین موسیقی و معماری به حداقل خود رسیده است، به گونه ای که اکثر مردم و معماران ، که غرق در محیط پرسروصدا و آلودگی تصویری و ارزشی شده اند، تنها به برداشت های مبهم از این رابطه دست یافته اند، و از آن برای رسیدن به نتایج و خلاقیت های ناب و پروراندن معماری به واسطه موسیقی غفلت کرده اند. هدف این مقاله بیان تاثیر و چگونگی تعامل معماری و موسیقی در طراحی بوده است. در این تحقیق برای دستیابی به مبانی نظری پژوهش از جمله اطلاعات تئوری مربوط به خانه های موسیقی و استانداردهای فضایی و معیارهای طراحی و نیز بررسی اطلاعات به دست آمده و تجزیه و تحلیل نمونه های مشابه داخلی و خارجی به طراحی پرداخته شده است.

واژه های کلیدی: معماری، خانه موسیقی، تعامل ساختاری ، طراحی معماری

۱- مقدمه:

از دیرباز همواره ارتباط هنرها با یکدیگر از سوی صاحب نظران این زمینه مورد مذاقه و تعمق قرار گرفته است. و این ارتباط و اثرگذاری همواره باعث متبلور شدن ایده ها و خلاقیت های نوینی بوده است. در این میان معماری و موسیقی نیز از این قاعده مستثنی نبوده است. در طول تاریخ موسیقی از جمله هنرهای جدانشدنی انسان بوده و حضور در فضاهای آکنده با موسیقی بخشی از فعالیت های آگاهانه انسان در جوامع بشری بوده است. بطوریکه اولین جرقه های نزدیکی دو هنر معماری و موسیقی و تاثیر پذیری و تاثیرگذاری آنها بر یکدیگر را گوته در اذهان مردم روشن ساخت. به گفته گوته یک فیلسوف برجسته معماری را به موسیقی منجمد تشبیه کرد. شایان ذکر است که این ادعا باعث عدم رضایت بسیاری گشت. ولی با این حال این اندیشه سنجیده و زیبا را نمی توان نادیده گرفت و باید از معماری بعنوان موسیقی خاموش نام برد. رابطه میان معماری و موسیقی بارها و بارها پیرامون آن بحث و بررسی و مقایسه قرار گرفته شده است و بر زمینه ها، مشابیهت ها، ویژگیهای مشترک و حتی به همانندی های ضمنی آنها اشاره شده است. این رویکردها از یونان کلاسیک آغاز گردید و دانشمندانی همچون فیثاغورس و افلاطون از جمله اولین کسانی بودند که تئوری هایی را درباره زیبایی به شکل قاعده درآوردند. [۱:ص ۴۴۵] هر کدام از هنرهای چندانگانه، به فراخور ساختار خود دارای محدودیت ها، امکانات و ویژگی های خاص می باشند. مثلا معماری نیازمند تجلی در